

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 58.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Eyttende Møde.

Onsdagen den 6te Jull.

(Fortf.)

Tsberning (fortf.): Det, som man her giver sig i Kæft med, det er, om jeg maa bruge det Navn, Gjengangeren, Spøgelset Slesvig-Holsteen, og hvorledes giver man sig i Kæft dermed? Man trækker en, om man vil, opslidt, pjalitet faakaldet Danmarks Riges Skjorte paa, og i den gaaer man ud og kæmper mod Spøgelset; man sætter Spøgelse mod Spøgelse. Er der Noget vundet derved? Give vi derved det danske Rige til Eideren, som Ingen af os mere skal lide nogen Krænkelse ved, til Britis for nogensomhelst fremmed Indflydelse? Give vi det derved den allermindste større Betydning? Eller give vi Slesvig-Holsteen den allerringeste Fingerspids af Hjælp derved, at vi omfatte det, indgrændse det i et Monarchie, hvoraf vi ere de $\frac{2}{5}$? Er der noget Middel, nogen Magt, hvorved vi skulle faae Ende paa Slesvig-Holsteen, faa er det ved dette ene Tal, $\frac{2}{5}$. Det er den Hovedseir, vi have vundet; jeg haaber idemindste, at vi have vundet den. Lader os holde fast ved den, og lader os ikke strides om Smaa-ting, som ligge ved Siden af; og som ere Intet ved Siden deraf. I Danmarks Monarchie er Danmark nu et Danmark, som er $\frac{2}{5}$ imod de andre $\frac{2}{5}$; det var det ikke før 1848. Er der desuden for Diebliffet i Virkeligheden noget Slesvig-Holsteen til? Gaa sønden for Eideren, i Nyftad i Rendsborg, og læs „Fædrelandet“, og kom i Allstædt og see, om det læses der. Deraf veed man, at der ikke er noget Slesvig-Holsteen, og Grændsen staaer meget skarp; og hvorved staaer den saa skarp? derved, at der er et Slesvig. Hvort har vor

hele Kæft maattet ligge? I at reise Slesvig imod Slesvig-Holsteen. Og hvorfor har den maattet ligge alene deri? Fordi det alene var det Mulige. Alle de Forsøg, der have gaaet ud paa, og alle de, der endnu gaae ud paa, imod Slesvig-Holsteen at reise et Danmark indtil Eideren, have været lutter svage Forsøg og især lutter forgjæves Forsøg, men alle de Forsøg have været heldige, som gjøres — og som vi daglig skulle give Bekræftelse — paa at reise et Slesvig, som ikke kan blive et Slesvig-Holsteen, thi paa et Slesvig har Ingen Kæft uden et Danmark og Danmarks Krone. Her er Det, hvorfor alle disse Ting falde bort som Smaa-ting, som vi ikke mere skulle give den allerringeste Betydning. Vi ere fra den 4de October indtil nu rykkede et saa langt Skridt frem paa denne Bane, at vi skulle vise, at vi føle det, thi derved vise vi, at vi ogsaa føle, at vi have Magt.

Rosenørn: Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, har selv i sin Tid deeltaget i de Forhandlinger, som fandt Sted angaaende det omhandlede Punkt i Finantsudvalget og i den dermed i Forbindelse staaende Brevveksling med den høitærede Finantsminister. Der blev dengang i alt Bæsentligt udtalt, hvad jeg nu har udtalt; jeg troer derfor ikke, det kan være noget Nyt. Den Beslutning, man dengang kom til her i Salen, blev heller ikke fattet som en Partibeslutning; thi den blev to Gange taget eenstemmigt. De Bestræbelser, vi nu gjøre, ere jo paa ingen Maade rettede imod Ministeriet; den ærede Finantsminister vil absolut have, at det skal have Udseende af, som om vi kæmpede imod Ministeriet; men vi ere jo ialtsald tilfredsstillende ved, at Paragraphen bliver saaledes, som den oprindeligt var foreslaaet af selve Ministeriet.